

Beleidsregels bijzondere bijstand en activeringsregeling volwassenen en kinderen gemeente Tholen 2023

Het college van burgemeester en wethouders van Tholen,

gelet op artikel 4:81, lid 1, van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7, lid 1, onder b, en artikel 35 van de Participatiewet,

b e s l u i t :

vast te stellen de volgende Beleidsregels bijzondere bijstand en activeringsregeling volwassenen en kinderen gemeente Tholen 2023

HOOFDSTUK 1 - ALGEMEEN

Artikel 1 - Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. de wet: Participatiewet;
 - b. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tholen;
 - c. bijzondere bijstand: de bijstand als bedoeld in artikel 35, lid 1 van de wet;
 - d. de bijstandsnorm: de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 onder c van de wet. In afwijking van de wet is de kostendelersnorm (artikel 22a van de wet) niet van toepassing.
2. De inhoud van de overige in deze beleidsregels gebruikte begrippen is gelijkloidend aan die in de wet, tenzij daarvan expliciet wordt afgeweken.

HOOFDSTUK 2 – BIJZONDERE BIJSTAND

Artikel 2 - Bijzondere kosten

Het gaat bij de verstrekking van bijzondere bijstand om bijstand die wordt verstrekt indien bijzondere omstandigheden in het individuele geval leiden tot noodzakelijke kosten van het bestaan, waarin het inkomen niet voorziet, die niet worden gedekt door een voorliggende voorziening en die niet uit de draagkracht kunnen worden voldaan.

Artikel 3 - Draagkracht

Bijzondere bijstand wordt verleend met inachtneming van de draagkracht van de belanghebbende en zijn gezin.

Artikel 4 - Vaststelling van de draagkracht

1. De draagkracht wordt vastgesteld met inachtneming van de middelen als bedoeld in paragraaf 3.4 van de wet.
2. Artikel 31, lid 2, van de wet is van overeenkomstige toepassing, tenzij in kosten waarvoor de vergoedingen, tegemoetkomingen of verstrekkingen in dit artikellid zijn bedoeld, bijzondere bijstand wordt verleend.
3. De individuele inkomensvoet wordt voor de vaststelling van de draagkracht niet in aanmerking genomen, met uitzondering bij de aanschaf of vervanging van duurzame gebruiksgoederen als bedoeld in artikel 51 van de wet.

Artikel 5 - Draagkrachtruimte en draagkrachtpercentage

1. De draagkrachtruimte is het gedeelte van het inkomen, dat meer bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm, inclusief vakantiegeld.
2. De draagkracht wordt gevormd door een percentage van de draagkrachtruimte vermeerderd met het gehele in aanmerking te nemen vermogen op het moment van de aanvraag.
3. De draagkracht als bedoeld in het vorige lid bedraagt 100% van het verschil tussen de bijstandsnorm en het netto inkomen van belanghebbende.
4. Lid 3 is niet van toepassing indien er sprake is van sociaal-medische kosten, dan bedraagt de draagkracht 35% van het verschil tussen de bijstandsnorm en het netto inkomen van belanghebbende.

Artikel 6 - Draagkrachtperiode

1. De draagkracht in het inkomen en vermogen wordt vastgesteld over een periode van 12 maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand waarop de verstrekking van de bijzondere bijstand betrekking heeft.
2. Voor de vaststelling van de draagkracht als bedoeld in het vorige lid wordt de draagkracht die is vastgesteld per maand, toegerekend naar een periode van 12 maanden.
3. De vastgestelde draagkracht als bedoeld in lid 2 wordt in geval van incidentele bijzondere noodzakelijke kosten in één keer in mindering gebracht op de in aanmerking komende kosten.

Artikel 7 - Drempelbedrag

Er wordt geen drempelbedrag gehanteerd.

Artikel 8 - Aflossing van leenbijstand

1. De bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening wordt, voor zover en zolang een inkomen op bijstandsniveau wordt ontvangen, afgelost in maandelijkse termijnen ter grootte van 5% van de bijstandsnorm, die op de belanghebbende van toepassing is.
2. De aflossingsduur van de leenbijstand bedraagt maximaal 36 maanden.

Artikel 9 - Duurzame gebruiksgoederen

1. Het college verstrekt bijzondere bijstand voor inrichtingskosten voor zover het de inrichting van noodzakelijke woonruimtes betreft. Noodzakelijke woonruimtes zijn in beginsel de woonkamer, aanwezige en gebruikte slaapkamer(s), keuken, sanitaire ruimtes.
2. Het college verstrekt de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten volgens de goedkoopst adequate oplossing en pas in laatste instantie voor een nieuw artikel. De belanghebbende dient zoveel mogelijk gebruik te maken van giften van familieleden of anderen en tweedehands artikelen, en nieuwe artikelen zo goedkoop mogelijk aan te schaffen.
3. De bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten, wordt in beginsel als lening verstrekt tenzij er bijzondere omstandigheden zijn.

Artikel 10 - Woonkostentoeslag

1. Indien een eigen woning wordt bewoond of een huurwoning wordt bewoond waarbij geen aanspraak gemaakt kan worden op een bijdrage op grond van de Wet op de huurtoeslag kan gedurende maximaal een jaar een woonkostentoeslag worden verleend.
2. Indien een woning wordt bewoond waarvan de woonlasten hoger zijn dan de subsidiabele maximale huurgrens op grond van de Wet op de huurtoeslag wordt belanghebbende op grond van artikel 55 van de wet de aanvullende verplichting opgelegd dat hij actief op zoek gaat naar woonruimte en dat hij passende goedkopere woonruimte accepteert.

Artikel 11 – Kosten curatele, bewindvoering en mentorschap

In de kosten i.v.m. curatele, bewindvoering en mentorschap kan bijzondere bijstand worden verleend overeenkomstig de beschikking van de kantonrechter.

Artikel 12 - Collectieve zorgverzekering voor minima

1. De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg zijn toereikende en passende voorliggende voorzieningen voor medische kosten op grond waarvan deze kosten niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen.
2. Belanghebbenden met een netto maandinkomen tot en met 130% van de geldende bijstandsnorm en een vermogen dat niet hoger is dan de van toepassing zijnde vermogensgrens overeenkomstig artikel 34 lid 3 van de wet, kunnen deelnemen aan de collectieve ziektekostenverzekering van VGZ. Via VGZ GemeentePakket Compleet of VGZ GemeentePakket Compleet inclusief € 0 eigen risico. Voor de premie van het aanvullende deel van de verzekering wordt gedurende het kalenderjaar maandelijks gedeeltelijk bijzondere bijstand verstrekt.
3. Er geldt een vergoeding van € 33,00 per maand per persoon voor het pakket VGZ GemeentePakket Compleet.
4. Er geldt een vergoeding van € 50,00 per maand per persoon voor het pakket VGZ GemeentePakket Compleet inclusief € 0 eigen risico.

HOOFDSTUK 3 – Activeringsregeling kinderen en volwassenen

Artikel 13 - Tegemoetkoming voor volwassen

1. Aan een belanghebbende die een inkomen heeft van ten hoogste 130% van de voor hem geldende bijstandsnorm en een vermogen heeft dat niet hoger is dan de van toepassing zijnde vermogensgrens overeenkomstig artikel 34 lid 3 van de wet, kan per kalenderjaar een tegemoetkoming worden verstrekt in de kosten voor deelname aan sociaal culturele activiteiten.

2. De tegemoetkoming bedraagt € 250,00 per persoon per kalenderjaar.
3. In plaats van de in lid 2 genoemde tegemoetkoming kan belanghebbende ook in een kalenderjaar kiezen voor deelname aan het Volwassenfonds Sport en Cultuur of voor een OV-Minima reisproduct van Connexion. In dat geval worden de kosten van deelname aan het Volwassenenfond's Sport en Cultuur of de kosten van het jaarabonnement OV-Minima reisproduct van Connexion op de in lid 2 genoemde tegemoetkoming van € 250,- in mindering gebracht. Een eventueel restantbedrag wordt aan belanghebbende uitbetaald
4. De leeftijd van de belanghebbende op 1 januari van het aanvraagjaar is bepalend voor de vraag of belanghebbende tot de doelgroep behoort.

Artikel 14 - Kosten i.v.m. deelname aan sociale culturele activiteiten en volgen onderwijs voor kinderen (Kindpakket) op het basis- en voortgezet onderwijs

1. Een belanghebbende die een inkomen heeft van ten hoogste 130% van de voor hem geldende bijstandsnorm en een vermogen heeft dat niet hoger is dan de van toepassing zijnde vermogensgrens overeenkomstig artikel 34 lid 3 van de wet, kan in aanmerking komen voor verstrekkingen die behoren tot het Kindpakket voor ten laste komend kinderen.
2. Het in lid 1 genoemd Kindpakket omvat:
 - a. éénmaal per kalenderjaar een zomer en winter kledingpakket via de webshop van Stop Kinderarmoede voor kinderen van 4 tot 18 jaar.
 - b. éénmaal per kalenderjaar contributie en eventueel benodigdheden in verband met lidmaatschap sportvereniging/muziekvereniging op basis van het verstrekkingenbeleid van het Jeugdsportfonds/Jeugdcultuurfonds voor kinderen van 4 tot en met 18 jaar.
 - c. éénmaal per kalenderjaar vergoeding van de kosten in verband met het volgen van zwemlessen in de gemeentelijke zwembaden voor het behalen van het A- en/of B-diploma voor kinderen van 6 tot 18 jaar.
 - d. maximaal éénmaal per 5 jaar per kind vergoeding van de kosten voor de aanschaf van een ID-kaart of de verlenging van een verblijfsvergunning,.
 - e. éénmaal een tweedehandsfiets voor een kind dat van het basis naar het voortgezet onderwijs gaat.
3. De leeftijd van het ten laste komend kind op 1 januari van het aanvraagjaar is bepalend voor de vraag of het ten laste komend kind in aanmerking komt voor verstrekkingen die vallen onder het Kindpakket zoals genoemd in lid 2.

Artikel 15 – Intrekking

De Gewijzigde beleidsregels bijzondere bijstand en activeringsregeling volwassenen en kinderen gemeente Tholen worden ingetrokken.

Artikel 16 – Citeertitel en Inwerkingtreding

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als Beleidsregels bijzondere bijstand en activeringsregeling volwassenen en kinderen gemeente Tholen 2023 en treden in werking met ingang van 1 maart 2023.

Aldus vastgesteld tijdens de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van Tholen op 21 februari 2023.

Burgemeester en wethouders van Tholen,

de secretaris

J.K. Fraanje

de burgemeester

drs. M.L.P. Sijbers

TOELICHTING:

Aanleiding

Met ingang van 1 januari 2015 is de Participatiewet ingevoerd. Als gevolg van de invoering van deze wet zijn bepaalde categoriale regelingen niet meer toegestaan. Maatwerk staat voorop. In de bestrijding van armoede- en schuldenproblematiek zal de gemeente meer dan voorheen van geval tot geval nut, noodzaak en aard van de bijstandverlening moeten vaststellen.

Wetswijzigingen, de opdracht van het Rijk om een maatwerkvoorziening te treffen voor chronisch zieken en gehandicapten, toenemende armoede, financiële druk op het gemeentelijk budget voor armoedebestrijding alsmede de Thoolse ambitie zijn aanleiding om deze beleidsregels op te stellen. In de nota armoedebestrijding gemeente Tholen "Een activerend beleid- Preventie-Participatie-Passende ondersteuning" zijn een aantal maatregelen opgenomen, waarvoor beleidsregels zijn opgesteld. Het betreft nadere regels m.b.t. draagkracht, duurzame gebruiksgoederen, woonkostentoeslag, kosten i.v.m. curatele, bewindvoering en mentorschap, en een collectieve zorgverzekering voor minima. Daarnaast is de activeringsregeling voor kinderen (Kindpakket) en volwassenen, nader uitgewerkt. Vanwege het maatwerkprincipe is er nadrukkelijk voor gekozen om niet uitputtend beleidsregels op te stellen.

De juridische grondslag is terug te vinden in artikel 35 van de Participatiewet.

Bijzondere bijstand is maatwerk

Generiek inkomensbeleid is de verantwoordelijkheid van het Rijk. Periodiek wordt door het ministerie van SZW het sociaal minimum vastgesteld. Dit is gelijk aan de geldende/toepasselijke bijstandsnorm – eventueel aangevuld met kinderbijslag – en voor mensen van de pensioengerechtigde leeftijd gelijk aan de AOW. Deze norm geldt voor alle burgers van Nederland.

Door bijzondere omstandigheden kan zich de situatie voordoen dat deze uitkeringsnorm niet volledig toereikend is om bepaalde noodzakelijke uitgaven te doen. Als een persoon voor dergelijke kosten geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening (zoals huurtoeslag of studiefinanciering), kan de gemeente bijzondere bijstand verstrekken. Hierbij moet worden vastgesteld of de uitgaven noodzakelijk zijn, daadwerkelijk gemaakt zijn en voortkomen uit bijzondere omstandigheden. Bij het vaststellen levert de gemeente maatwerk. Dit betekent dat de gemeente die voorziening biedt die past bij de hulpvraag van de burger. Gemeenten bezien de hele situatie waarin de burger zich bevindt en maken een inschatting wat het individu op dat moment nodig heeft.

Maatwerk en integrale aanpak

Met de invoering van de Participatiewet 2015 wil men de bijstand meer activerend maken. Bijzondere bijstand is financieel en beleidsmatig gedecentraliseerd aan gemeenten, omdat op lokaal niveau – dichtbij de burger – maatwerk kan worden geboden rekening houdend met individuele en lokale omstandigheden.

Een aanpak op individueel niveau is nodig om de financiële ondersteuning gericht in te zetten en om een brede integrale aanpak mogelijk te maken. Een integrale aanpak waarbij ook de persoonlijke en maatschappelijke situatie van de belanghebbende wordt verbeterd en waarbij de belanghebbende – waar mogelijk - deelneemt aan het arbeidsproces. Dit vraagt afstemming met afdelingen Wmo, re-integratie, schuldhulpverlening en maatschappelijk werk zowel binnen als buiten de gemeente. Deze beleidsregels vervangen de beleidsregels die zijn opgesteld n.a.v. de nota "Empowerment als bijdrage in de armoedebestrijding, want geld alleen is niet genoeg", door de raad vastgesteld op 6 november 2008.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING:

HOOFDSTUK 1 - BEGRIPPEN

Artikel 1 - Begripsbepalingen

Er wordt voor wat betreft het begrippenkader en de achterliggende ideeën zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de wet en de Algemene wet bestuursrecht. Dit vereenvoudigt de uitvoering.

Een uitzondering geldt voor het begrip bijstandsnorm. Bij dit begrip, zoals gebruikt in deze beleidsregel, is ervoor gekozen geen rekening te houden met de kostendelersnorm.

De reden hiervoor is dat een belanghebbende bijzondere kosten, waarvoor bijzondere bijstand wordt aangevraagd, vaak niet kan delen. Daarbij komt dat berekening van de draagkracht van niet-bijstandsgerechtigden hiermee makkelijker wordt.

HOOFDSTUK 2 – BIJZONDERE BIJSTAND

Hoofdstuk 2 - Bijzondere bijstand: bijzondere kosten, draagkracht, duurzame gebruiksgoederen, woonkostentoeslag, kosten curatele, bewindvoering en mentorschap en collectieve zorgverzekering voor minima.

Artikel 2 - Bijzondere kosten

Het maatwerkprincipe geldt, hetgeen betekent, dat uit de bijzondere individuele omstandigheden de noodzaak van de kosten moet blijken en dat in elke specifieke situatie een zorgvuldige afweging gemaakt dient te worden, rekening houdende met de individuele omstandigheden van de belanghebbende.

Artikel 3 - Draagkracht

De bijzondere bijstand is niet alleen voor bijstandsgerechtigden. Bijzondere bijstand is toegankelijk voor iedereen met een laag inkomen. Bepalend is de draagkracht van de belanghebbende(n), waarbij het inkomen met de van toepassing zijnde bijstandsnorm wordt vergeleken. Bij geen of slechts een beperkte draagkracht, kan aanspraak op bijzondere bijstand bestaan voor specifieke kosten, die niet uit het reguliere inkomen of uit de algemene bijstand kunnen worden voldaan. De bijzondere noodzakelijke kosten moeten de draagkracht te boven gaan.

Volledigheidshalve wordt nog vermeld, dat de algemene voorwaarden voor het recht op bijstand onverkort van toepassing zijn en dat de belanghebbende moet voldoen aan de algemene voorwaarden om überhaupt recht te hebben op bijzondere bijstand. De algemene voorwaarden staan in de artikelen 11 t/m 16 van de Participatiewet vermeld.

Artikel 4 - Vaststelling van de draagkracht

De middelen zoals genoemd in de artikelen 31 t/m 34 van de wet worden bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking genomen.

Met lid 2 wordt voor het inkomensbegrip zoveel mogelijk aangesloten bij de algemene bijstand. Een uitzondering hierop is bij kosten waarvoor de vergoedingen, tegemoetkomingen of verstrekkingen zijn bedoeld, en in welke kosten bijzondere bijstand wordt verleend. Bijvoorbeeld bij de hoogte van een woonkostentoeslag wordt rekening gehouden met een eventuele huurtoeslag of eigen woningbijdrage (premieregelingen).

Het vermogen, voor zover dat de grens van het vrij te laten bescheiden vermogen niet te boven gaat, wordt buiten beschouwing gelaten.

Indien er sprake is van een eigen woning, wordt toepassing gegeven aan artikel 34 lid 2 onderdeel d. Vermogensvaststelling vindt plaats op grond van een recente woz beschikking of een taxatierapport. Indien het vermogen gebonden in de woning minder bedraagt dan het in artikel 34 lid 2 onderdeel d genoemde bedrag, wordt bijstand om niet verstrekt. Is het vermogen gebonden in de woning meer dan het in dit artikel genoemde bedrag, dan zal bijzondere bijstand worden verstrekt in de vorm van een geldlening.

De individuele inkomensvoet wordt alleen tot de draagkracht gerekend als bij de aanvraag om bijzondere bijstand voor inrichtingskosten dan wel voor de aanschaf van duurzame gebruiksgoederen zoals genoemd in artikel 51 van de wet, aanspraak op individuele inkomensvoet kan worden gemaakt. De individuele inkomensvoet als opvolger van de langdurigheidstoelag is er namelijk voor huishoudens die al meerdere jaren moeten rondkomen van een minimuminkomen en daardoor moeilijk kunnen reserveren voor onverwachte uitgaven zoals duurzame gebruiksgoederen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de beleidsruimte die artikel 35 van de wet biedt.

De Centrale Raad van Beroep heeft uitspraken gedaan over draagkracht in relatie tot beslag op de uitkering. Deze uitspraken komen er op neer, dat als op (een deel van) het inkomen van de belanghebbende executoriaal beslag is gelegd, waardoor hij over dat (deel van het) inkomen geen feitelijke bestedingsmogelijkheid heeft, noch beschikkingsbevoegd is, noch een mogelijkheid heeft om het hem uit te laten betalen, het college bij de berekening van de draagkracht in het kader van de bijzondere bijstand met dat (deel van het) inkomen geen rekening mag houden. Dit betekent, dat als sprake is van executoriaal beslag op het inkomen, of als de klant is toegelaten tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp), hiermee rekening moet worden gehouden bij de berekening van de draagkracht. In dergelijke situaties dient dan ook te worden uitgegaan van het inkomen dat resteert na het beslag. Bij personen die in een minnelijk traject van schuldhulpverlening zitten zoals bij de Kredietbank West-Brabant, dient hetzelfde beleid als bij beslag op de uitkering en toelating tot de Wsnp te worden toegepast. Bij een minnelijke regeling is er eveneens sprake van een problematische schuldsituatie. Mensen die hun best doen om via het minnelijk traject van hun schulden af te komen, moeten niet nadeliger uit zijn dan mensen die (soms door eigen toedoen) in het wettelijk traject terecht zijn gekomen. Bij een aanvraag om bijzondere bijstand moet wel worden beoordeeld, of het traject goed verloopt en de belanghebbende zich aan de afspraken houdt.

Artikel 5 - Draagkrachtruimte en draagkrachtpercentage

Bij het verstrekken van bijzondere bijstand moet rekening worden gehouden met de draagkracht van de belanghebbende. Het college kan bepalen welk deel van het vermogen en inkomen boven de bijstandsnorm bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen (artikel 35, lid 1, van de wet).

Voor zover het inkomen meer bedraagt dan 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, dient het verschil te worden aangewend voor de betaling van de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Voor zover deze kosten niet voldaan kunnen worden uit de aanwezige draagkracht, bestaat aanspraak op bijzondere bijstand. Indien er sprake is van sociaal medische kosten wordt van het inkomen dat hoger is dan 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, 35% als draagkracht in aanmerking genomen bij de vaststelling van de hoogte van de bijzondere bijstand.

Artikel 6 - Draagkrachtperiode

Bij het vaststellen van de draagkracht ten behoeve van een aanvraag voor incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht op basis van 12 maanden berekend. De berekende draagkracht wordt vervolgens in mindering gebracht op de bijzondere noodzakelijke kosten. Bij het vaststellen van de draagkracht ten behoeve van een aanvraag voor periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht eveneens op basis van 12 maanden berekend en uitgesmeerd over het aantal maanden waarop de verstrekking betrekking heeft, uiteraard met een maximum van 12 maanden. Deze uitgesmeerde draagkracht wordt vervolgens maandelijks in mindering gebracht op de bijzondere noodzakelijke kosten.

Artikel 7 - Drempelbedrag

Op grond van de wet is het mogelijk om voor bijzondere bijstand een drempelbedrag in te stellen. Om de drempel voor de klanten zo laag mogelijk te maken, geldt geen drempelbedrag in welke vorm dan ook.

Artikel 8 - Aflossing van leenbijstand

De aflossingscapaciteit wordt bepaald op 5% van de toepasselijke bijstandsnorm. Hiermee wordt aangesloten bij de gehanteerde richtlijnen van de Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet (NVVK). Met de looptijd van een lening van ten hoogste 36 maanden wordt aangesloten bij de Wet schuldsanering natuurlijke personen. Met de aflossing van de lening wordt in de regel aangevangen in de maand volgend op die van de betaling.

Artikel 9 - Duurzame gebruiksgoederen

De kosten van woninginrichting en de aanschaf of vervanging van duurzame gebruiksgoederen (was-machine, koelkast, bed, zitmeubelen en dergelijke) behoren tot de normale kosten van het bestaan. Deze kosten zijn in de meeste gevallen noodzakelijk maar niet bijzonder. Men kan hiervoor reserveren, gespreid betalen of een lening afsluiten. Een lening wordt gezien als een voorliggende voorziening. Daarnaast wordt geacht dat men met een inkomen op bijstandsniveau kan reserveren voor onverwachte uitgaven. In veel gevallen is er ook sprake van voorzienbaarheid. Het kan echter voorkomen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan het college kan besluiten bijzondere bijstand te vertrekken. Een reden voor verstrekking van bijzondere bijstand kan bijvoorbeeld zijn het ontbreken van de mogelijkheid tot reserveren.

Hoewel het hebben van schulden in beginsel niet gezien wordt als een bijzondere omstandigheid, wil het college voor bepaalde belanghebbenden afwijken van deze regel. Het gaat veelal om belanghebbenden die deelnemen aan een minnelijke schuldregeling of op wie de WSNP van toepassing is verklaard, die een noodzakelijke uitgave voor (de vervanging van) een duurzaam gebruiksgoed moeten doen. Er moet dan sprake zijn van een acute situatie waarin geen mogelijkheden voor reservering zijn geweest. Bij de overwegingen over de noodzaak en bijzondere omstandigheden wordt ook de aanwezigheid van minderjarige kinderen betrokken.

De aanschaf van gebruiksgoederen is alleen voor de essentiële woonruimtes: de woonkamer, de slaapkamer, de keuken, de badkamer. De belanghebbende moet kunnen verblijven, slapen, eten koken en zichzelf verzorgen.

Voor wat betreft de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand vindt het college dat van de belanghebbende mag worden verwacht dat hij tracht de kosten zo laag mogelijk te houden. Om die reden is het uitgangspunt om duurzame gebruiksgoederen tweedehands te verstrekken, in samenwerking met kringloopwinkel van het Leger des Heils en/of andere kringloopwinkels. Ervaring leert dat in de praktijk bepaalde goederen, zoals witgoed, tweedehands niet altijd beschikbaar zijn. In dat geval kan het college overgaan tot verstrekking van bijzondere bijstand gebaseerd op de prijs van een nieuw artikel. Daarbij wordt uitgegaan van de goedkoopste adequate oplossing.

Het college verstrekt de bijzondere bijstand in beginsel als lening. De bijzondere bijstand kan om niet worden verstrekt wanneer de individuele situatie hiervoor aanleiding geeft. Bijzondere omstandigheden kunnen bijvoorbeeld bestaan uit het ontbreken van aflossingscapaciteit.

Artikel 10 - Woonkostentoeslag

Wanneer de woonkosten hoger zijn dan de maximale huurgrens, kan bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag worden verstrekt. Voor de vaststelling van de hoogte van de woonkostentoeslag wordt de systematiek gebruikt die de belastingdienst hanteert voor huurtoeslag (in geval van een koopwoning worden de inkomenstabellen van de huurtoeslagregeling gehanteerd voor de berekening van een toeslag)

Aan woonkostentoeslag wordt maximaal verstrekt een bedrag gelijk aan de huurgrens min de huurtoeslag waarop betrokkene recht zou hebben. Daarnaast kunnen woonkosten hoger dan het bedrag van de huurgrens in de huurtoeslagregeling in aanmerking komen voor bijstandsverlening.

De bijstand wordt voor maximaal één jaar toegekend. In de toekenning wordt de betrokkene geadviseerd om actief op zoek te gaan naar goedkopere woonruimte. Ook wordt de betrokkene er op gewezen dat zijn/haar inspanningen in verband met het omzien naar goedkopere woonruimte worden meegewogen in de beoordeling van een eventuele vervolgaanvraag voor een woonkostentoeslag.

Artikel 11 – Kosten curatele, bewindvoering en mentorschap

Indien een meerderjarige tijdelijk of duurzaam niet in staat is ten volle voor zijn financiële belangen te zorgen dan kan een curator, bewindvoerder en/of mentor worden aangesteld door de rechter. De kosten hiervan betaalt de belanghebbende zelf. Als belanghebbende een inkomen op bijstandsniveau heeft, kan er bijzondere bijstand worden verstrekt voor het loon en de eenmalige extra kosten.

Gestreefd wordt naar een dusdanige zelfredzaamheid dat mensen, eventueel met inzet van hun eigen sociale netwerk, zelf hun financiën kunnen regelen. Om te voorkomen dat mensen (verder) in de schulden geraken, gaan we vrijwillige consultants thuisadministratie inzetten.

Door het preventief inzetten van vrijwillige consultants thuisadministratie is het aanstellen van een curator, bewindvoerder en/of mentor wellicht in een aantal gevallen niet meer nodig.

Artikel 12 - Collectieve zorgverzekering voor minima

Als gemeente bieden we de mogelijkheid bij VGZ een collectieve zorgverzekering af te sluiten. De dekking vanuit deze zorgverzekering is dusdanig uitgebreid, dat verzekerden voor (para)medische kosten geen beroep meer hoeven te doen op de bijzondere bijstand. VGZ vergoedt deze kosten. De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg worden beschouwd als toereikende en passende voorliggende voorzieningen voor medische kosten.

Tot op heden werd door VGZ uitsluitend de basisverzekering in combinatie met het GemeentePakket Compleet als collectieve zorgverzekering aangeboden. Naar aanleiding van intrekking van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) en de Compensatieregeling eigen risico (Cer) is via de VGZ een extra aanvullende verzekering mogelijk, waarmee onze inwoners een keuze hebben uit twee pakketten, te weten: GemeentePakket Compleet en GemeentePakket Compleet inclusief € 0 eigen risico.

Er is vrijheid om voor een andere verzekering, dan de gemeentelijke collectieve zorgverzekering te kiezen. Het is de verantwoordelijkheid van de persoon zelf om hierin een weloverwogen keuze te maken. Vrijheid van keuze betekent echter niet dat de gevolgen daarvan kunnen worden afgewenteld op de (bijzondere) bijstand.

Personen die elders zijn verzekerd dan bij VGZ en geen gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om over te stappen naar de gemeentelijke collectieve zorgverzekering (met aanvullende verzekering GemeentePakket Compleet of Compleet inclusief € 0 eigen risico), kunnen geen bijzondere bijstand krijgen voor medische kosten die de collectieve zorgverzekering vergoed.

Wanneer men kosten heeft, die men via de gemeentelijke aanvullende verzekering (GemeentePakket Compleet/Compleet inclusief € 0 eigen risico) vergoed had kunnen krijgen, dan is het redelijk om deze gemeentelijke aanvullende verzekering als algemene dan wel voorliggende voorziening aan te merken. Hierbij wordt wel rekening gehouden met de mogelijkheid die de aanvrager heeft of had om ook daadwerkelijk gebruik te kunnen maken van de gemeentelijke collectieve zorgverzekering (met aanvullende verzekering GemeentePakket Compleet of Compleet inclusief € 0 eigen risico). Immers, men kan enkel per 1 januari van het jaar naar een andere verzekeraar overstappen.

Er zijn situaties denkbaar waarin van belanghebbende redelijkerwijs niet verlangd kan worden dat hij gebruik maakt van de mogelijkheid om zich te verzekeren via de collectieve zorgverzekering van de gemeente (met aanvullende verzekering GemeentePakket Compleet of Compleet inclusief € 0 eigen risico). Denk hierbij bijvoorbeeld aan de situatie dat iemand specifieke afspraken heeft gemaakt met de zorgverzekeraar omtrent de vergoeding van bijzondere en/of dure medicijnen en behandelingen waarvan het niet zeker is dat de collectieve verzekeraar dit (ook) vergoed of blijft vergoeden. In dergelijke gevallen is het mogelijk bijzondere bijstand te verstrekken overeenkomstig de vergoeding die

wordt verstrekt o.g.v. deelname aan de gemeentelijke collectieve zorgverzekering (met aanvullende verzekering GemeentePakket Compleet of Compleet inclusief € 0 eigen risico).

HOOFDSTUK 3 – ACTIVERINGSREGELING KINDEREN EN VOLWASSENEN

Artikel 13 - Tegemoetkoming voor volwassenen

De volwassene die tot de doelgroep behoort, kan een bedrag van € 250,00 per kalenderjaar ontvangen als tegemoetkoming in de kosten voor deelname aan sociaal culturele activiteiten. Bij het aanvragen van € 250 op rekening van belanghebbende wordt gevraagd naar bewijs van kosten zoals bijvoorbeeld abonnementskosten van telefoon of internet.

De tegemoetkoming kan ook worden ingezet voor de kosten van een jaarabonnement OV-reisproduct Minima Connexion. .

De volwassene heeft ook de mogelijkheid om deel te nemen aan het volwassenenfonds Sport en Cultuur. Bij een aanvraag voor deelname aan het Volwassenfonds wordt gevraagd naar de naam van de vereniging en de kosten van het lidmaatschap. Het Volwassenfonds betaald lidmaatschap op basis van de factuur van de vereniging.

Wanneer een volwassene de keuze maakt voor deelname aan het Volwassenenfonds Sport en Cultuur of kiest voor het OV-reisproduct Minima, worden de kosten daarvan in mindering gebracht op de in lid 2 genoemde tegemoetkoming van € 250,-. Een eventueel restantbedrag wordt aan belanghebbende uitbetaald.

De belanghebbende dient de betalingsbewijzen zorgvuldig te bewaren, omdat steekproefsgewijs kan worden gecontroleerd of de verstrekte bedragen zijn besteed aan het beoogde doel.

Artikel 14 - Kosten i.v.m. deelname aan sociale culturele activiteiten en volgen onderwijs voor kinderen (Kindpakket) voor kinderen op het basis- en voortgezet onderwijs

De gemeente wil met het nieuwe armoedebeleid meer maatwerk. Iedereen moet kunnen meedoen. Daarbij is nadrukkelijk aandacht voor participatie van kinderen. Ook kinderen van ouders met een laag inkomen moeten kunnen meedoen. Het Kindpakket is hierop gericht. Om het bereik van het Kindpakket te stimuleren wordt ingezet op samenwerking met maatschappelijke organisaties (o.a. Traverse, Stichting Leergeld), onderwijs en andere organisaties die een rol kunnen spelen in signalering van armoede onder kinderen en doorverwijzing naar de gemeente.

Het Kindpakket omvat met ingang van 1 januari 2023 een kledingpakket in natura (winter en zomerkleding). De kleding, een zomerpakket verkrijgbaar vanaf 1 maart en een winterpakket vanaf 1 september, kan worden besteld via de webshop van Stop Kinderarmoede. De procedure is AVG-proof.

De gemeente vraagt bij de Stichting Stop Kinderarmoede een code op voor het kledingpakket en via die code kan belanghebbende online via de webshop een kledingpakket aanvragen. Er worden dus geen persoonsgegevens uitgewisseld tussen gemeente en de Stichting Stop Kinderarmoede.

Met betrekking tot sport- en cultuuractiviteiten regelen we in samenwerking met en volgens het verstrekkingsbeleid van het Jeugdfonds Sport en Cultuur. Dit betekent rechtstreekse betalingen van contributie aan verenigingen en eventueel aankoopbonnen/vouchers voor de aanschaf van sportattributen dan wel het huren van muziekinstrumenten. Op deze manier zijn we er zeker van dat de vergoedingen besteed worden aan het kind en het doel waarvoor ze zijn bedoeld.

Vanaf 1 maart 2023 komen kosten voor zwemlessen voor het behalen van een A- en/of B-zwemdiploma ook voor vergoeding in aanmerking. Voorwaarde daarbij is dat de zwemlessen plaatsvinden in de eigen gemeentelijke zwembaden, zijnde De Spetter te Tholen en zwembad Haestingte te Sint-Maartensdijk. Dit is opgenomen in de spelregels van het Jeugdfonds Sport en Cultuur.

Iedere burger heeft een identiteitsbewijs nodig om toegang te krijgen tot o.a. zorg, onderwijs of om je te kunnen legitimeren. Om die reden worden de kosten voor aanschaf van een nieuwe ID-kaart of een verblijfsvergunning voor een kind éénmaal per 5 jaar vergoed. Voor de kosten van een paspoort, pasfoto's of reiskosten wordt geen vergoeding verstrekt. Dit geldt ook bij verlies of diefstal van een geldig document en voor de extra kosten als gebruik gemaakt wordt van een spoedprocedure.

Tweedehands fietsen in verband met de overgang van de basisschool naar het voortgezet onderwijs worden verstrekt in samenwerking met de kringloopwinkel van het Leger des Heils en eventueel andere kringloopwinkels.

Artikel 15 – Intrekking

spreekt voor zich

Artikel 16 – Citeertitel en inwerkingtreding

spreekt voor zich